

javára billen. Az állás szervezése mellett szól az a körülmény is, hogy a tanácsosok agyon vannak terhelve munkával. Igaz, hogy a munkájukat el is végzik...

Balogh Károly: *Baj van már, mert Kormányos dicsér!*

Kormányos: ... de — meg is látszik rajtuk. (Derültség.) Utal ezután arra, hogy a polgármester évenként 70 napot tölt a fővárosban a város ügyei miatt s ez idő alatt itthon senki sincs, aki elvégezze az ő teendőjét. Nem osztja a Becsey dr. fölfogását, hogy az állás szervezése a törvénybe ütközik, mert ha a közgyűlés bármilyen állást szervezni akar, annak semmiféle törvény nem állhatja útját. Wimmer indítványát ajánlja elfogadásra.

Szmollény Nándor szintén Wimmer és Szivessy álláspontjához csatlakozik. Az idő haladó szekerét még Pillich Kálmán sem állíthatja meg a tekintélyével, mert ma már odafejlődött a város, hogy a polgármesternek igenis munkakerőt kell adni, mert a polgármesteri hivatal munkakörét egy ember el látni nem képes. Ha visszaemlékezünk — ugymond — arra a programra, amit a polgármester hat év előtt a tisztújítás alkalmával adott, azt látjuk, hogy abból a szép programból semmi sem valósult meg!

— Á, á, á, hogy mondhat ilyet?

Szmollény Nándor: Apró-cseprő ügyektől eltekintve: semmiféle. Ez is az új tanácsosi állás szervezése mellett szól, kérem tehát Szivessy és Wimmer urak indítványának elfogadását.

Papp István azt mondja, azért akarják szervezni ezt az állást, mert a polgármester most beteg. Mi lesz — kérde — ha a polgármester egészséges lesz?

Wimmer Fülöp: Akkor lesz a legnagyobb szükség az új állásra!

Papp István a tanács javaslatának elfogadását kéri.

(A főjegyző válasza.)

Taschler Endre a felszólalásból azt látja, hogy változott a kívánság annyiban, hogy nem második polgármesteri állást akarnak az indítványozók, hanem új tanácsosi állást...

Wimmer Fülöp: Amely tanácsosra a polgármester munkakörének egy részét átháríthatjuk.

Taschler Endre: Ez viszont azért lehetetlen, mert akkor tanácsos és polgármester között oszlamának meg a polgármesteri teendők. És ez a sok szervezés, úgy látszik, a végelethez akar menni, mert most is műszaki tanácsost, azután egy tárcanélküli tanácsost kívánnak majd egyes áramlatok. Hová jutunk ezzel a sok szervezéssel?

Pillich Kálmán: *A'má igaz!*

Wimmer Fülöp: *A'má nem igaz!*

Taschler Endre: Célravezetőbb volna azonban az, ha a tanácsosok munkaköre arányosabban osztatnék meg. Ami a polgármester budapesti utazásait illeti, sokkal helyesebb, ha ő személyesen jár el a város ügyeiben, mintha a szakelőadók mennének föl.

Wimmer Fülöp: És ki helyettesítse ez alatt?

Kormányos Benő dr.: *Az atyaisten!* (Nagy derültség.)

Taschler Endre: De a mostani időt alkalmatlannak is tartja új állások szervezésére, mivel éppen most készül az új városi törvény, amely másképp fogja megállapítani a városok szervezését s nemsokára államcsinálják a közigazgatást is, ami szintén figyelembe veendő érv az új állások szervezése ellen. Ami Szmollény Nándornak azt a kijelentését illeti, hogy a polgármesternek hat év

előtt adott programjából csip-csup ügyeket tudott csak megvalósítani, ezt határozottan visszautasítja. Ugy véli, fölösleges azokat az alkotásokat ezuttal felsorolni, amik a polgármester nevéhez fűződnek.

— Ugy van! Eljen a polgármester! — kiáltják minden oldalról.

Taschler Endre: Végül pedig közlöm a tekintetes törvényhatósági bizottsággal, hogy felhatalmazást kaptam a polgármester irtól annak kijelentésére, hogy az új állás szervezését ő is fölöslegesnek tartja.

Wimmer Fülöp: Ez természetesen, mást nem is várhattunk a polgármester irtól.

Taschler Endre befejezi ezután a felszólalását és kéri a tanács javaslat elfogadását.

(Szavaznak!)

Szivessy Lehel dr., majd Wimmer Fülöp ismételt felszólalása után Szmollény Nándor félreértett szavai címén szólal föl. Nem azt mondta — ugymond, — hogy a város tíz év alatt, amióta a Lázár György dr. a polgármester, nem fejlődött, hanem azt mondta, hogy hat év előtt a polgármester egy remek programot adott, amelynek a kilenc-

A főrendiház ülése.

— Ellenzéki hangok

a méltóságos Házban. —

(Saját tudósítónktól.) A főrendiház ma ülést tartott, amelyen az ellenzéki főrendek nagy számmal jelentek meg. Nemcsak ama törvényjavaslatok ellen intézett támadást a főrendi ellenzék a mai ülésen, amelyeket a képviselőházi ellenzék kifogásolt, nevezetesen az esküdtszéki és a sajtóreform ellen, valamint a választókerületek új beosztásáról szóló javaslat ellen, — hanem egyszersmind szóvá teszi interpellációk alakjában mindazokat a kérdéseket, amelyek az utolsó időben a politikai közvéleményt foglalkoztatták.

A főrendek mai ülésének rendje a következő volt: Az elnöki előterjesztések után, amelyek félóránál tovább tartottak, feltizenkettő után megkezdtek az interpellációkat. Az első interpelláló Károlyi Gyula gróf, aki a román komitéval folytatott tanácskozásokra tette szóvá. Neki a miniszterelnök igen beható választ adott.

Károlyi gróf után Hadik János gróf nem kevesebb, mint három interpellációt adott elő.

Csak ezután tért át a főrendiház a napirend tárgyalására. A tanácskozást délután két órakor félbeszakították és csak négy órakor folytatták ismét késő estig.

(Az ülés.)

Jósika Samu báró tizenegy órakor nyitja meg az ülést. Az elnök bejelenti a Háznak Dedovics György és Antal Gábor főrendek elhunytát. Emléküket megőrkítik a mai ülés jegyzőkönyvében.

Az elnök megemlékezik a debreceni merényletről, amelynek elítélésére nem talál elég erős szavakat. A főrendek részvétüket fejezik ki az áldozatok iránt.

Az elnöki irományok előterjesztése után feltizenkét órakor azt jelenti az elnök, hogy a mai ülésre négy interpellációt jelentettek be. Ezeket a Ház a napirend tárgyalása előtt fogja meghallgatni.

tizedrésze nem tudott megvalósulni. Ezért támogatja Wimmer indítványát.

Taschler Endre: Örömmel veszem tudomásul, hogy Szmollény ur a szavait nem úgy gondolta, ahogy mondta. ((Nagy derültség.))

Elnök ezután elrendelte a szavazást, a melynek az eredménye az lett, hogy a közgyűlés kis többséggel a tanács javaslatát fogadta el.

(Elnapolás.)

A kis- és nagyoösszeszéki vizállásos területeknek halászat útján való hasznosítására vonatkozólag a tanács azt az előterjesztést tette, hogy hat évre adja bérbe a város ezeket a területeket. Fajka Lajos dr. és Kiss Gyula felszólalásai után a közgyűlés úgy határozott, hogy a vizállásos területeket tíz évre adja bérbe.

Ezután az elnök a közgyűlést berekesztette és a folytatását március negyedikére halasztotta el.

(A román tárgyalás.)

Károlyi Gyula gróf a miniszterelnöknek a román komitéval való tárgyalásai miatt terjeszti elő interpellációját. A szónok arra hivatkozik, hogy a miniszterelnök tárgyalásai élénk aggodalmat keltettek az egész ország közvéleményében, amál is inkább, mert a tárgyalásokról a sajtó egy részében megdöbbentő hírek jelentek meg. Nem akarja még csak feltételezni sem, hogy a miniszterelnök pártérdek szempontjából járt volna el e fontos kérdésben. Eddig minden politikai párt azon az alapon állott, hogy a nemzeti egység minden körülmények között fentartandó és megerősítendő. E tekintetben sosem volt még eltérés a magyar emberek között. Az ország összes nem magyar anyanyelvű állampolgárai teljesen egyenlő jogok állapotában vannak, semmi jogukban korlátozva nincsenek és csak az von határokat közöttük, ami már a nemzet egységét veszélyeztetné.

Gazdasági tekintetben is teljes szabadságot élveznek a nemzetiségek, legalább is oly mértékben gyarapodtak az utolsó időben, mint a magyarok. Közigazgatási tekintetben senkinek sem származott kára abból, hogy milyen nemzetiséghez tartozik, sőt még abból sem, ha esetleg nem ismerte az állam nyelvét. A bíróságnál sem ütnék el igazától senkit a magyar nyelv nemtudása miatt. Összes közhivatalainkban teljesen egyenlő jogokat élveznek a magyarokkal és egyéni érvényesülésüket sem gátolta sem a törvényhozás, sem pedig senki. Közoktatásuk fejlődésében oly előnyöket élveznek, ami egyáltalában páratlan egész Európában. Ezen a téren inkább tulment a liberális engedékenységre szempontjából a magyar törvényhozás. Hogy vannak egyes bajok és hiányok, amelyeket pótolni kell, az kétségtelen, de ezek közös bajai az ország minden lakosságának anyanyelvire való tekintet nélkül. Vannak helyi bajok és hiányok, de ezek sincsenek semmi tekintetben összefüggésben a lakosok anyanyelvével és a vidék összes lakosságát egyformán sújtják. Ennek ellenére a nemzetiségi állampolgárok, főként a román polgártársak igen nagy része, a vezetésre hivatott intelligencia zöme elégedetlen a mai állapottal és ezeken változtatni akar. A románok az egységes nemzeti államot megtagadják, fentartását kifogásolják és nemzetiségi alapon az ország különböző vidékeinek egészen különállóan kívánják irányítani a fejlődést.

Olcsóságuk, tartósságuk és szépségük révén országhírűvé vált szegedi BUTOROK
első kézből, nagy választékban csakis az Egyesült Műasztalosok Butorraktárában Szegeden, Tisza-Lajos körut 19. szám alatt kaphatók, esetleg részletfizetésre